

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 38
No. 19

22hb September 1994

*TAMBAHAN No. 59
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 354.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLIAM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI

(KERAJAAN REPUBLIK SUDAN) 1994

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(1) Akta Petroliam (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

*Akta 53.
Akta 45/1967.*

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Republik Sudan) 1994.**

Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan dengan Kerajaan Republik Sudan dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Sudan (sebagaimana yang ditakrifkan tiap-tiap satunya dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat supaya perkiraan itu dikuatkuasakan.

Pelepasan cukai
dua kali.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN DI ANTARA KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN KERAJAAN SUDAN
MENGENAI PENGELAKAN CUKAI DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN
CUKAI-CUKAI KE ATAS PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA
DAN
KERAJAAN SUDAN

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian mengenai pengelakan cukai dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai ke atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai-cukai ke atas pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara bagaimana cukai-cukai itu dilevikan.
2. Cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini adalah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan;
 - (ii) cukai pendapatan tambahan, iaitu, cukai pembangunan; dan
 - (iii) cukai pendapatan petroliaam;(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Sudan:

(i) cukai pendapatan;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Sudan”).

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan ke atas pendapatan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai-cukai yang sedia ada. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan-perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang cukai masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah-wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak-hak kedaulatan bagi maksud-maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada yang hidup atau tak hidup;
- (b) istilah “Sudan” ertinya Republik Sudan, termasuk mana-mana kawasan di luar laut wilayah Republik Sudan yang mengikut undang-undang antarabangsa telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan, di bawah undang-undang Republik Sudan yang berkenaan dengan Pelantar Benua, sebagai suatu kawasan yang di dalamnya hak-hak Republik Sudan berkenaan dengan dasar laut dan tanah bawah serta sumber alam boleh dilaksanakan;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Sudan sebagaimana yang dikehendaki oleh konteksnya;
- (d) istilah “orang” termasuklah individu, syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang dikira sebagai orang bagi maksud-maksud cukai;

- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Sudan, sebagaimana yang -dikehendaki oleh konteksnya;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan apa-apa entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di suatu Negara Pejanji;
- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi;
- (j) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa; dan
 - (ii) dalam hal Sudan, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:
 - (a) dalam hal Malaysia, seseorang yang bermastautin di Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan

- (b) dalam hal Sudan, seseorang yang bermastautin di Sudan bagi maksud cukai Sudan.
2. Jika disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1, seseorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:
- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
 - (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di mana-mana satu Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
 - (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di mana-mana satu Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia adalah seorang rakyat;
 - (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat di mana-mana satu Negara, maka pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.
3. Jika, disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1, orang yang selain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana terletaknya tempat pengurusannya yang berkesan.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya kesemua atau sebahagian daripada perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan.
2. Istilah “establismen tetap” hendaklah termasuk terutamanya:
 - (a) suatu tempat pengurusan;
 - (b) suatu cawangan;
 - (c) suatu pejabat;

- (d) suatu kilang;
- (e) suatu woksyo;op;
- (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat pengeluaran sumber alam lain termasuk balak atau keluaran hutan yang lain;
- (g) suatu kebun atau ladang;
- (h) suatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang wujud selama lebih daripada enam bulan.

3. Istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan sebagai tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran;
- (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh suatu perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud pembelian barang-barang atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan.

4. Suatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan di Negara yang satu lagi itu selama lebih daripada dua betas bulan berkaitan dengan suatu projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang sedang diusahakan di Negara yang satu lagi itu.

5. Seseorang (selain daripada seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai) yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) dia mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu, suatu kuasa untuk membuat kontrak-kontrak atas nama perusahaan itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada pembelian barang-barang atau dagangan bagi perusahaan itu;

- (b) dia menyenggarakan di Negara yang mula-mula disebut itu suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu yang daripadanya dia kerap memenuhi pesanan bagi pihak perusahaan itu; atau
- (c) dia mengilang atau memproses di Negara yang mula-mula disebut itu bagi perusahaan itu barang-barang atau dagangan yang dipunyai oleh perusahaan itu.

6. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang sedemikian bertindak mengikut perjalanan biasa urusan mereka.

Walau bagaimanapun, jika aktiviti-aktiviti ejen sedemikian ditumpukan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu, dia tidaklah dianggap sebagai seorang ejen yang bertaraf bebas jika transaksi-transaksi di antara ejen dan perusahaan itu tidak dibuat di bawah keadaan-keadaan secara berniaga.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah "harta tak alih" hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Istilah ini hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak-hak yang kepadanya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, deposit galian, telaga minyak atau gas, kuari dan tempat pengeluaran sumber alam lain termasuk balak atau keluaran hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau penggunaan dengan apa-apa cara lain akan harta tak alih itu.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan diri secara bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji bolehlah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripadanya yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika suatu perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat olehnya jika ia adalah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia menjadi establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat yang ia dengan munasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Jika maklumat yang boleh didapati oleh pihak berkuasa kompeten itu tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap sesuatu perusahaan, tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menyentuh pemakaian mana-mana undang-undang Negara itu yang berhubungan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang melalui penjalanan budi bicara atau pembuatan anggaran oleh pihak berkuasa kompeten itu, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah dipakai, setakat yang dibenarkan oleh maklumat yang didapati oleh pihak berkuasa kompeten itu, mengikut prinsip Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud-maksud perenggan-perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk sebaliknya.
7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan yang diperlakukan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidaklah tersentuh oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Pendapatan dan keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi bahagian pendapatan dan keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika—

- (a) suatu perusahaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang-orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersil atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat itu, telah terakru kepada salah satu daripada perusahaan-perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat tersebut, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Sudan kepada pemastautin Malaysia boleh dicukai di Sudan mengikut undang-undang Sudan tetapi jika penerima itu adalah pemunya benefisial dividen itu cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar dividen itu.
3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada pemastautin Sudan yang menjadi pemunya benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan berkenaan dengan pendapatan syarikat itu. Tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau telah disifatkan sebagai, dipotong boleh diselaraskan mengikut kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia yang berikutan sebaik sahaja tahun dividen itu telah dibayar.
4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer-syer atau hak-hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak-hak perbadanan yang lain yang tertakluk kepada layanan percukaian yang sama seperti pendapatan daripada syer-syer melalui undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.
5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegang yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
6. Jika syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperolehi pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada

orang-orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan tak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai ke atas keuntungan tak diagihkan, walaupun jika dividen yang dibayar atau keuntungan tak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial bunga itu, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2, bunga yang kepadanya seorang pemastautin Sudan adalah berhak secara benefisial hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2(1) Akta Cukai Pendapatan, 1967 Malaysia.
4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan daripada Negara yang satu lagi itu.
5. Bagi maksud-maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”.
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan-kerajaan Negeri;
 - (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan-badan berkanun;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; dan
 - (v) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan Malaysia atau kerajaan-kerajaan Negeri, atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanunnya, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji;

- (b) dalam hal Sudan ertinya Kerajaan Negara Sudan dan hendaklah termasuk:
- (i) kerajaan-kerajaan Negeri;
 - (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan-badan berkanun;
 - (iv) Bank Pusat Sudan;
 - (v) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan Sudan atau kerajaan-kerajaan Negeri, atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanunnya, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji.

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagar secara gadai-janji atau tidak, dan sama ada membawa hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti-sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon-bon atau debentur-debentur.

7. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarnya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar dilakukan, dan bunga itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

9. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seseorang yang lain, amaun bunga yang dibayar itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya ia dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian

berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap negara Pejanji, dengan mengambil kira peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran yang diterima sebagai balasan bagi:
 - (a) penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, tanda niaga, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau apa-apa hakcipta karya saintifik, atau untuk menggunakan, atau hak untuk menggunakan, kelengkapan perindustrian, komersil atau saintifik, atau untuk maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersil atau saintifik;
 - (b) penggunaan, atau hak untuk menggunakan, filem sinematograf, atau pita untuk siaran radio atau televisyen, apa-apa hakcipta karya kesusasteraan atau kesenian.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia menjadi seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu dilakukan, dan royalti itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau antara kedua-dua mereka dengan seseorang yang lain, amaun royalti yang telah dibayar, dengan mengambil kira kegunaan, hak atau maklumat yang baginya ia telah dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13

FEE TEKNIKAL

1. Fee teknikal yang diperolehi dari salah satu daripada Negara-Negara Pejanji oleh seseorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang adalah pemunya benefisial fee teknikal itu dan adalah tertakluk kepada cukai di Negara yang satu lagi itu berkenaan dengannya boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu pada suatu kadar tidak melebihi 10 peratus amaun kasar fee teknikal itu.

2. Istilah “fee teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat bayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang berbentuk teknikal, pengurusan atau perundingan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fee teknikal itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fee teknikal itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau melaksanakan di Negara satu lagi itu perkhidmatan diri secara bebas, dan fee teknikal itu adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap atau perkhidmatan itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 15 mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

4. Fee teknikal hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fee teknikal itu, sama ada dia menjadi seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fee teknikal itu dilakukan, dan fee teknikal itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fee teknikal itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

5. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seseorang yang lain, amaun fee teknikal yang telah dibayar melebihi, atas apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Laba daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dikenakan cukai di Negara Pejanji di mana harta itu terletak.
2. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan suatu establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang ada tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan profesional, termasuklah apa-apa laba daripada pemberimilikan suatu establismen tetap sedemikian (bersendirian atau bersama dengan keseluruhan perusahaan itu) boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu. Walau bagaimanapun, laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di lalulintas antarabangsa dan harta alih yang berhubungan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara itu boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang perusahaan itu menjadi pemastautin.
3. Laba daripada pemberimilikan mana-mana harta atau aset, selain daripada yang disebut di dalam perenggan 1 dan 2 Perkara ini, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana pemberimilik menjadi pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 16, 18, 19, 20 dan 21 saraan yang diperolehi oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri, termasuk perkhidmatan profesional boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perkhidmatan itu dilaksanakan di Negara yang satu lagi. Jika perkhidmatan itu dilaksanakan sedemikian, apa-apa saraan sebagaimana yang diperolehi daripadanya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri, termasuk perkhidmatan profesional yang dilaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut jika:

- (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang yang tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi; dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh individu itu atau majikannya, mengikut mana-mana yang berkenaan, di Negara yang satu lagi itu.

3. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah aktiviti-aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran secara bebas dan juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan di lalulintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara Pejanji itu.

Perkara 16

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan bayaran yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 15, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teter, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi terakru kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7 dan 15, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 18

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 19, apa-apa pencen dan lain-lain saraan yang seumpamanya bagi pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “anuiti” termasuklah jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa tertentu, semasa hayat atau dalam tempoh masa yang dinyatakan atau boleh ditentukan, di bawah obligasi untuk membuat bayaran itu sebagai pulangan bagi balasan yang cukup dan penuh dalam bentuk wang atau nilai wang.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

(b) Walau bagaimanapun, saraan sedemikian boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerimanya menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:

(i) menjadi rakyat Negara itu; atau

(ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di negara itu.
3. Peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16, dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PELATIH

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) Sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pendidikan diiktiraf yang seumpamanya di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai penerima pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pengkajian, penyelidikan atau latihan daripada kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, agama atau khairat atau di bawah program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud penyenggaraan, pendidikan, pengkajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award sedemikian; dan
- (iii) apa-apa saraan yang diterima berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan-perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pengkajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud-maksud penyenggaraannya.

Perkara 21

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej atau lain-lain institusi pendidikan yang seumpamanya, melawat Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau keduanya di institusi pendidikan sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu yang adalah tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu diusahakan terutamanya bagi faedah persendirian seseorang atau orang-orang tertentu.

Perkara 22

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUTKAN DENGAN NYATA

Butiran-butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebut secara nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan itu diperolehi daripada sumber-sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, ia boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan membenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai Sudan yang kena dibayar di bawah undang-undang Sudan dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Sudan hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Sudan kepada syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Sudan yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

2. Bagi maksud-maksud perenggan 1, istilah “cukai Sudan yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai-cukai yang telah diberi pelepasan atau dikurangkan di Sudan menurut kuasa undang-undang insentif khas bagi penggalakan pembangunan ekonomi Sudan atau mana-mana peruntukan lain yang boleh kemudiannya diperkenalkan di Sudan sebagai ubahsuaian bagi, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang itu atau menurut kuasa peruntukan-peruntukan Perjanjian ini hendaklah disifatkan telah dibayar dan hendaklah apabila berkenaan dibenarkan sebagai kredit di Malaysia dengan amaun yang bersamaan dengan cukai yang sepatutnya telah dibayar jika tiada pelepasan atau pengurangan sedemikian telah dibuat.

3. Tertakluk kepada undang-undang Sudan berkenaan dengan membenarkan sebagai kredit terhadap cukai Sudan mengenai cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Sudan, cukai Malaysia yang kena dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini oleh pemastautin Sudan berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Malaysia hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Sudan yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada syarikat yang menjadi pemastautin Sudan dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Sudan, sebagaimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

4. Bagi maksud-maksud perenggan 3, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk:

- (a) cukai-cukai yang telah diberi pelepasan atau dikurangkan di Malaysia menurut kuasa undang-undang insentif khas bagi penggalakan pembangunan ekonomi Malaysia atau mana-mana peruntukan lain yang boleh kemudiannya diperkenalkan di Malaysia sebagai ubahsuaian bagi, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang itu atau menurut kuasa peruntukan-peruntukan Perjanjian ini hendaklah disifatkan telah dibayar dan hendaklah apabila berkenaan dibenarkan sebagai kredit di Sudan dengan amaun yang bersamaan dengan cukai yang sepatutnya telah dibayar jika tiada pelepasan atau pengurangan sedemikian telah dibuat; dan
- (b) bunga yang baginya perenggan 3 Perkara 11 terpakai jika bunga itu tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut perenggan itu.

5. Bagi maksud-maksud perenggan 3, jika royalti yang diperolehi oleh seorang pemastautin Sudan adalah, seperti sewaan filem, tertakluk kepada duti penyewaan filem sinematograf di Malaysia, duti itu hendaklah disifatkan sebagai cukai Malaysia.

Perkara 24

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.

2. Pencukaaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dilevikan secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaaian yang dilevikan ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.

3. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal pada keseluruhannya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan lain yang serupa dari Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.

4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:

- (a) suatu Negara Pejanji untuk memberi kepada individu-individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud cukai atas sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang ia berikan kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri;
- (b) Malaysia untuk memberi kepada rakyat Malaysia yang tidak bermastautin di Malaysia elaun, pelepasan dan pengurangan diri itu bagi maksud cukai yang melalui undang-undang adalah tersedia pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani hanya kepada rakyat Malaysia yang tidak bermastautin di Malaysia.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dirancang untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara itu.
6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaaian Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada pihak berkuasa kompeten Negara di mana dia menjadi rakyat. Kes itu hendaklah dikemukakan dalam masa tiga tahun daripada pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaaian yang tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika bantahan itu ternyata kepadanya sebagai berjustifikasi dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan maksud mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.
3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama-sama bagi menghapuskan pencukaaian dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan dalam perenggan-perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau

bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah disifatkan sebagai rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuklah suatu mahkamah atau pihak berkuasa mengkaji semula) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan-rayuan berhubungan dengan, cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak boleh dalam apa jua hal ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas satu Negara Pejanji kewajipan:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan-amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk membekalkan butir-butir yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia tred, perniagaan, perindustrian, komersil atau profesional atau proses tred, atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 27

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomatik atau konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 28

MULA BERKUATKUASA

1. Kerajaan Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain bahawa kehendak-kehendak undang-undang domestik bagi mula berkuatkuasa Perjanjian ini telah dipatuhi.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa tiga puluh hari selepas tarikh pemberitahuan yang tersebut dalam perenggan 1 Perkara ini dan peruntukan-peruntutannya hendaklah mempunyai kuatkuasa:

- (a) berkenaan dengan cukai yang ditahan atau dipotong pada sumbernya ke atas pendapatan yang telah dibayar kepada bukan pemastautin. pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang di dalamnya Perjanjian ini mula berkuatkuasa;

- (b) dalam segala hal lain, berkenaan dengan cukai bagi tahun taksiran yang bermula pada 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutan sebaik sahaja Perjanjian ini mula berkuatkuasa.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa melainkan jika mana-mana satu daripada Negara Pejanji menghantar suatu pemberitahuan bertulis menerusi saluran diplomatik mengenai hasratnya untuk menamatkan Perjanjian ini; pemberitahuan bertulis sedemikian boleh diberikan pada atau sebelum 30 haribulan Jun dalam mana-mana tahun kalendar yang bermula selepas habisnya tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuatkuasa. Dalam hal sedemikian Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuatkuasa:

- (a) berkenaan dengan cukai yang ditahan atau dipotong pada sumbernya ke atas pendapatan yang dibayar kepada bukan pemastautin, pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang di dalamnya notis penamatan itu diberikan;
- (b) dalam segala hal lain, berkenaan dengan cukai bagi tahun taksiran yang bermula pada 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang berikutan sebaik sahaja tahun yang di dalamnya notis pemberitahuan itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam pendua di Kuala Lumpur pada 7hb Oktober 1993 tiap-tiap satunya dalam Bahasa Arab, Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks adalah sama sahnya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran peruntukan-peruntukan Perjanjian ini teks Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

BAGI PIHAK KERAJAAN
MALAYSIA

BAGI PIHAK KERAJAAN
REPUBLIK SUDAN

Dibuat pada 25hb Ogos 1994.
[Perb. O.6869/62; PN. (PU²) 80/XX.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroliaam (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF THE SUDAN) ORDER 1994

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the
Income Tax Act 1967 and subsection 65A(1) of the Petroleum
(Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order:

*Act 53.
Act 45/1967.*

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The
Government of the Republic of the Sudan) Order 1994.**

Citation.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule
have been made by the Government with the Government of the
Republic of the Sudan with a view of affording relief from double
taxation in relation to Malaysian tax and Sudanese tax (as defined
in each case in the arrangements) and that it is expedient that those
arrangements shall have effect.

*Double taxation
relief*

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT
OF MALAYSIA AND THE GOVERNMENT
OF THE SUDAN FOR THE AVOIDANCE OF
DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE SUDAN

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double
taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes
on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. The taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the supplementary income tax, that is, development tax; and
 - (iii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in the Sudan:
 - (i) the income tax;(hereinafter referred to as “the Sudanese tax”).
3. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;

-
- (b) the term “the Sudan” means the Republic of Sudan, including any area outside the territorial sea of the Republic of the Sudan which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, under the laws of the Republic of the Sudan concerning the Continental Shelf, as an area within which the rights of the Republic of the Sudan with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or the Sudan as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “tax” means Malaysian tax or Sudanese tax, as the context requires;
- (h) the term “national” means:
- (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
- (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of the Sudan, the Minister of Finance or his authorised representative;

2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:

- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
- (b) in the case of the Sudan, a person who is resident in the Sudan for the purposes of Sudanese tax.

2. Where, by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation;
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than 6 months.
3. The term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character.
4. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than twelve months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.
5. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 6 applies) acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:
 - (a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise;

- (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders on behalf of the enterprise; or
- (c) he manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Agreement, the term "immovable property" shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. If the information available to the competent authority is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person by the exercise of discretion or the making of an estimate by the competent authority, provided that the law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, in accordance with the principle of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income and profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provision of paragraph 1 shall also apply to the share of income and profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where:

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Dividends paid by a company which is a resident of the Sudan to a resident of Malaysia may be taxed in the Sudan in accordance with the laws of the Sudan but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of the Sudan who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of the Sudan is beneficially entitled shall be exempted from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2(1) of the Income Tax Act, 1967 of Malaysia.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

5. For the purposes of paragraph 4, the term "Government":

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies;
- (iv) the Bank Negara Malaysia; and
- (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the governments of the States, or the local authorities or the statutory body thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

(b) in the case of the Sudan means the Government of the Sudan and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies;
- (iv) the Central Bank of the Sudan;
- (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Sudan or the governments of the States, or the local authorities or the statutory body thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

6. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtors profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

- (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any copyright of scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;
- (b) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting, any copyright of literary or artistic work.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

TECHNICAL FEES

1. Technical fees derived from one of the Contracting States by a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner thereof and is subject to tax in that other State in respect thereof may be taxed in the first-mentioned Contracting State at a rate not exceeding 10 percent of the gross amount of the technical fees.

2. The term "technical fees" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee of the person making the payments, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment or such services. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

4. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the

obligation to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment, then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State. However, gains from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.
3. Gains from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21 remuneration derived by an individual who is a resident of one of the States in respect of personal services, including professional services shall be taxable only in that State unless the services are performed in the other State. If the services are so performed, such remuneration as is derived in respect thereof may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by an individual who is a resident of one of the States in respect of personal services, including professional services performed in the other State shall be taxable only in the first mentioned State if:

- (a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of that other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the individual or his employer, as the case may be, has in that other State.

3. The term "professional services" includes independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of one of the States may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Article 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pension and other similar remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the other State.

2. The term “annuity” includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State or political subdivision or a local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:

(i) is a national of that other State; or

(ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable in that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, and 18 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration received in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 21

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22

INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, the Sudanese tax payable under the laws of the Sudan and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from the Sudan shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of the Sudan to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account the Sudanese tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
2. For the purposes of paragraph 1, the term "the Sudanese tax payable" shall be deemed to include taxes which have been relieved or reduced in the Sudan by virtue of special incentive laws for the promotion of the economic development of the Sudan or any other provisions which may subsequently be introduced in the Sudan in modification of, or in addition to, those laws or by virtue of the provisions of this Agreement shall be deemed to have been paid and shall wherever applicable be allowed as a credit in Malaysia in an amount equal to the tax which would have been paid if no such relief or reduction had been made.
3. Subject to the laws of the Sudan regarding the allowance as a credit against the Sudanese tax of tax payable in any country other than the Sudan, the Malaysian tax payable under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement by a resident of the Sudan in respect of income derived from Malaysia shall be allowed as a credit against the Sudanese tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is the resident of Malaysia to a company which is the resident of the Sudan and which owns not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account the Malaysian tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Sudanese tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

4. For the purposes of paragraph 3, the term “the Malaysian tax payable” shall be deemed to include:
- (a) taxes which have been relieved or reduced in Malaysia by virtue of special incentive laws for the promotion of the economic development of Malaysia or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws or by virtue of the provisions of this Agreement shall be deemed to have been paid and shall wherever applicable be allowed as a credit in the Sudan in an amount equal to the tax which would have been paid if no such relief or reduction had been made; and
 - (b) interest to which paragraph 3 of Article 11 applies had that interest not been exempted from Malaysian tax in accordance with that paragraph.
5. For the purposes of paragraph 3, where royalties derived by a resident of the Sudan are, as film rentals, subject to cinematograph film-hire duty in Malaysia, that duty shall be deemed to be Malaysian tax.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:
- (a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;

(b) Malaysia to grant to nationals of Malaysia not resident in Malaysia, those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives designed to promote economic development in that State.

6. In this Article, the term "taxation" means taxes to which this Agreement applies.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for the carrying out of the provisions of this Agreement or for the prevention or detection

of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of the Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall effect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. This Governments of the Contracting States shall notify to each other that the domestic laws requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. This Agreement shall enter into force thirty days after the date of the notifications referred to in paragraph 1 of this Article and its provisions shall have effect:

- (a) in respect of tax withheld or deducted at source on income paid to non-residents, on or after 1st day of January in the calendar year in which the Agreement enters into force;
- (b) in all other cases, in respect of tax for the year of assessment beginning on the 1st day of January in the calendar year immediately following that in which the Agreement enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall continue in effect unless either of the Contracting States delivers a written notification through diplomatic channels of its desire to terminate this Agreement; such a written notification may be given on or before the 30th of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event this Agreement shall cease to have effect:

- (a) in respect of tax withheld or deducted at source on income paid to non-residents, on or after the 1st day of January in the calendar year in which the notice of termination is given;
- (b) in all other cases, in respect of tax for the year of assessment beginning on the 1st day of January of the calendar year immediately following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE AT KUALA LUMPUR this 7th October 1993 in duplicate each in Arabic language, Bahasa Malaysia and the English language, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation of the provisions of this Agreement the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
MALAYSIA

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF SUDAN

Made the 25th August 1994.
[Perb. O.6869/62; PN. (PU²) 80/XX.]

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)